Ο ΛΟΓΟΣ κ. ΗΛΙΑ ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΥ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

γῶνος, κατὰ τὸ ὁποῖον, λόγῳ τῆς συνεργασίας τῆς Ε. Κ. καὶ τῆς ΕΔΑ, παίζεται ἡ ὑπόστασις τοῦ Ἔθνους. Καὶ ὅτι μὲν ἡ Ε. Κ. διεξεδίκησεν ἀπὸ τὸ 1961 καὶ θὰ διεκδικήση εἰς τὰς ἐκλογὰς αὐτὰς αὐτοδύναμον πλειοψηφίαν ἀποτελεῖ κατόρθωμα καὶ δόξαν ποὺ δὲν δύναται καλοπίστως νὰ ἀμφισβητηθοῦν. Πάντως, κακὴν ἐμπνευσιν εἶχεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν νὰ θέλη νὰ ἐνισχύση τὴν ἄποψιν αὐτὴν διὰ μιᾶς συνεντεύξεως ποὺ ἐδημοσίευσε. Λέγει ὅτι ἐδιάλεξε τὴν συνεργασίαν μὲ τὴν ΕΡΕ λόγω ἀκριβῶς τοῦ κινδύνου τοῦ Ἔθνους. Δὲν λέγει τὴν ἀλήθειαν.

Δὲν ἐδιάλεξεν ἐκεῖνος τὴν Ε. Ρ. Ε. Ἠναγκάσθη νὰ ζητήση τὴν συνεργασίαν μὲ τὴν Ε. Ρ. Ε. διότι ἡ θύρα τοῦ Κέντρου ἦτο δι' αὐτὸν κλειστὴ ἀπὸ τὸ 1961. Καὶ λέγει ὅτι τὸν ἐφόβισε τὸ «λαϊκὸν μέτωπον» μεταξὺ Ἑνώσεως Κέντρου καὶ ΕΔΑ. Ὀψίμως, διότι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐκεῖνος καὶ τὸ δημοσιογραφικόν του ὄργανον ἐπρογραμμάτιζαν καὶ διεκήρυσσαν τὴν ἀνάγκη τοῦ Μετώπου διὰ νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ ἧττα τῆς ΕΡΕ.

Γεγονὸς πάντως εἶναι ὅτι ἡ τελευταία στροφὴ τοῦ κ. Μαρκεζίνη θέτει τέρμα εἰς τὴν περιπλανησίν του στὰ ἐδάφη τοῦ Κέντρου καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν σύγχυσιν τὴν ὁποίαν προεκάλει. Ἐπανῆλθε σήμερον εἰς τὸ φυσικὸν του κλῖμα ὅπου τοῦ εὐχόμεθα καλὴν ἐπιτυχίαν. Καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἐπιτύχη ἐκεῖνο ποὺ θέλει, δηλαδὴ τὴν διάσπασιν τῆς Δεξιᾶς. Διότι μὲ τὸν κ. Κανελλόπουλον, ἐπὶ τοῦ μόνου σημείου ποὺ ἔμειναν σύμφωνοι εἶναι ὅτι θὰ διασπασθοῦν μετὰ τὰς ἐκλογάς, ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι λέγεται ἕνωσις αὐτὸ ποὺ συνέβη μεταξύ των».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Τσιριμῶκος εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῆς «ἰλαροτραγῳδίας» ὡς εἶπε, «τῆς προσπαθείας τῆς ΕΡΕ νὰ πείση τὸ νοῆμον κοινὸν ὅτι κινδυνεύει ἡ δραχμὴ καὶ εἶπεν ὅτι βεβαίως δὲν ὑπῆρξε «δραχμοκτόνος» ἡ πολιτικὴ τῆς Ε. Κ. Θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἦτο «δραχμοκτόνος» ἡ πολιτικὴ τῆς ΕΡΕ, ἀλλὰ εὐτυχῶς δὲν τὸ κατορθώνει διότι εἶναι ἐξωφθάλμως ἀστεία. Ἀπὸ τὴν μία πλευρὰ κακίζει ἡ ΕΡΕ τὴν Κυβέρνησιν Κέντρου, ὅτι διὰ τῶν παροχῶν εἰς τὰς ὁποίας προέβη ἐκλόνισε τὴν δραχμή. Ἀπὸ τὴν ἄλλην ὅμως καταγγέλλει ὅτι αἱ παροχαὶ δὲν ἦσαν ἐπαρκεῖς καὶ ὑπόσχεται περισσοτέρας.

Ἕνα ἀπὸ τὰ ἡγετικά της στελέχη γράφει τὴν ἴδια μέρα ποὺ ἐξεφώνησε τὸν λόγον του ὁ κ. Κανελλόπουλος. «Ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς ρεαλιστικῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήματος». Εἰς τὸ βάθος ἀντιλαμβάνονται τὸν κοινωνικὸν παλμὸ τῶν μαζῶν ποὺ ἀκολουθοῦν τὴν Ε. Κ. καὶ αἰσθάνονται ὅτι ὅπως ὁ Λαὸς «ὀρθιος», ὡς εἶπεν ὁ κ. Παπανδρέου, ἀγωνίζεται διὰ τὰς ἐλευθερίας του, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ὁ ἐργαζόμενος Λαός, ὀρθιος, θὰ διεκδικήση τὰ κοινωνικά του δικαιώματα. Γνωρίζουν ὅτι στὸ βάθος εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ μᾶς χωρίζει ἄβυσσος. Λέγει ὁ κ. Κανελλόπουλος ὅτι ἐπεδιώκαμεν ἕνα κράτος Προνοίας ἀλλὰ ἐπιδοτούμενων πολιτῶν καὶ φυσικὰ τὸ ἀποκρούει διότι εἶναι ὑπὲρ τοῦ ὀλίγου σημερινοῦ κράτους ὅπου οἱ πολλοὶ ἐπιδοτοῦν τοὺς ὀλίγους. Αὐτὸ εἶναι τὸ βαθύτερο νόημα τῶν ἐκλογῶν τῆς 16ης Φεβρουαρίου.

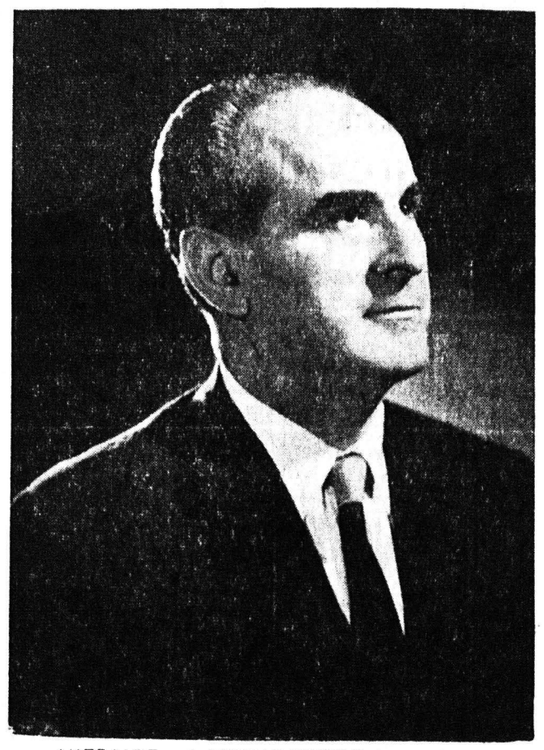

ΑΚΕΡΑΙΟΣ καὶ ΑΜΕΤΑΚΙΝΗΤΟΣ ἀγωνιστὴς τῆς ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ. Κοσμεῖται ἀπὸ τὰ ἠθικὰ καὶ πνευματικὰ προσόντα ποὺ ἐπιβάλλουν καὶ πάλιν τὴν ἀνάδειξίν του ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Νομοῦ μας στὴ μέλλουσα Βουλή.

"Οσοι ἐπιθυμοῦν ἔντονον ἀγῶνα διὰ τὴν προώθησιν τῶν τοσούτων ἐγκαταλελειμμένων τοπικῶν ζητημάτων τοῦ Νομοῦ μας.

"Οσοι συγκινοῦνται ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνανεώσεως τοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

"Οσοι προτιμοῦν νὰ πλαισιώσουν τὸ κοινοβούλιον μὲ ἀληθινοὺς καὶ συνεπεῖς Δημοκράτες θὰ δώσουν καὶ πάλιν ἀδίσταστα σταυρὸ προτιμήσεως στὸν ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΓΙΑΒΗΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΙΑΒΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

Ἐπιστολαὶ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ

Νὰ ἐπεκταθῆ τὸ δίκτυον τῶν αὐτομάτων τηλεφώνων μέχρι καὶ τοῦ Ψαθοπύργου

Κύριε Διευθυντά,

Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1962 ὑπεβλήθη ὑπὸ τῶν προέδρων τῶν κοινοτήτων Ψαθοπύργου, Δρεπάνου, Ἀραχωβιτίκων καὶ Ἁγίου Βασιλείου εἰς τὸ Γ' Συγκρότημα ΟΤΕ Πατρῶν αἴτησις δι' ἧς παρεκάλουν τοῦτο ὅπως, πρὸς καλυτέραν καὶ ταχυτέραν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ, συνδεθῶσι τὰ τηλεφωνικὰ των γραφεῖα μετὰ τοῦ Κέντρου τῶν Πατρῶν δι' αὐτομάτου συστήματος, καθόσον ἤδη διὰ νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ τὸ Κέντρον, λόγω τῆς πολλῆς ἐργασίας τῶν ὑπαλλήλων βραδύνουν τόσον, ὥστε οἱ συνδιαλεγόμενοι νὰ ἀποχωροῦν διὰ τὴν μὴ ἐξυπηρέτησίν των.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω αἴτησιν ὁ γενικὸς διευθυντὴς ΟΤΕ κ. Τσέλλος ἀπήντησεν τὴν 8 Μαρτίου 1962 ὅτι ἐπρογραμματίσθη ἡ ἐγκατάστασις ἑνὸς ἀγροτικοῦ κέντρου 50 παροχῶν εἰς Ρίον, μετὰ τοῦ ὁποίου θὰ συνδεθῶσιν αὐτομάτως μετὰ τῶν Πατρῶν αἱ περιξ τοῦ Ρίου κοινότητες. Ἔκτοτε παρῆλθε διετία καὶ εἰσήλθομεν εἰς τὴν τριετίαν καὶ τίποτε δὲν ἐγένετο μέχρι σήμερον.

Ὅθεν ἐρωτῶμεν τοὺς ἁρμοδίους: Διατί αὐτὴ ἡ βραδύτης; Εἶναι ἄραγε ἀσυγχώρητος ἀδράνεια τῶν ἁρμοδίων ἢ ἐμπαιζόμεθα διὰ νὰ καθησυχάζωμεν; Πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ἡ βραδύτης εἶναι ὄχι μόνον εἰς βάρος τοῦ κοινοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς βάρος τοῦ ΟΤΕ. Καὶ αὐθις παρακαλοῦμεν τοὺς ἁρμοδίους ἵνα διατάξουν τὴν ταχυτέραν σύνδεσιν δι' αὐτομάτων μετὰ τῶν Πατρῶν, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ, καθόσον, οἱ διευθύνοντες τὰ τηλεφωνικὰ γραφεῖα θὰ ὑποβάλλουν ὁμαδικῶς τὰς παραιτήσεις των καὶ δικαίως, διότι ὅταν θέλωμεν νὰ καλέσωμεν ἕνα ἰατρὸν ἢ τὸν Σταθμὸν Πρώτων Βοηθειῶν εἶναι ἀδύνατος ἡ ἄμεσος σύνδεσις. Ἄλλον σκοπὸν δὲν ἔχουν τὰ ὑπαίθρια τηλεφωνεῖα ἀπὸ τὴν ταχυτέραν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ, τῶν δημοσίων ἀρχῶν κ. ἄ. Ἀνάγκη, καὶ ἀνωτέρας καὶ τακτοποιηθῆ τὸ ζήτημα τῆς αὐτομάτου συνδέσεως μὲ τὰ Κέντρα.

ΓΕΩΡΓ. ΣΠΥΡΟΥΛΙΑΣ
Ψαθόπυργος

Τὸ δράμα μιᾶς οἰκογενείας εἰς Βραχνέικα

Κύριε Διευθυντά,

Ἐδημοσίευσε χθὲς ἡ «Ἡμέρα» τὴν εἴδησιν ὅτι εἰς τὰ Βραχνέικα ὁ ψυχοπαθὴς Ζώης Βεργίνης ἔθεσε πῦρ εἰς τὸ σπίτι εἰς τὸ ὁποῖον διέμενε μετὰ τῶν γονέων του μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀποτεφρωθῆ τοῦτο μὲ ὅλα τὰ ἐντὸς αὐταῦ ὑπάρχοντα.

Πίσω ἀπὸ τὶς ὀλίγες αὐτὲς γραμμὲς κρύβεται ἕνα μεγάλο δράμα. Ὁ δράστης τοῦ ἐμπρησμοῦ ἡλικίας 31 ἐτῶν πάσχει ἀπὸ ἐτῶν ἐκ ψυχοπαθείας, τὴν ὁποίαν ἡ ἐπιστήμη, ὡς ἀπεδείχθη, δὲν κατώρθωσε νὰ θεραπεύση. Περισσότερον ὅμως ἀξιολύπητοι καὶ ἀπὸ αὐτὸν ποὺ τόσον σκληρὰ ἐκτύπησεν ἡ μοῖρα, εἶναι οἱ γέροντες γονεῖς του. Ὁ πατὴρ Βεργίνης καταγόμενος ἐκ Λευκάδος καὶ ἡ σύζυγός του, ἀπὸ ἐτῶν ἔγκατεστημένοι στὰ Βραχνέικα, στερούμενοι οἱασδήποτε περιουσίας ἀποζοῦν ἀπὸ τὸν σκληρὸν μόχθον των, ἐργαζόμενοι εἰς ἀγροτικὰς ἐργασίας. Γιὰ τὸ μονάκριβο παιδί τους, τὸν δράστην τοῦ προχθεσινοῦ ἐμπρησμοῦ, ἀγωνίζονται χρόνια τώρα νὰ τὸ θεραπεύσουν. Ὅλες τὶς οἰκονομίες ἀπὸ τὴν ἐργασία τους καὶ ὅσα ἐκ φιλανθρωπίας τοὺς ἔδωσαν κατὰ καιροὺς ὡς βοήθειαν συγγενεῖς καὶ φίλοι τὰ ἐξώδευσαν σὲ γιατροὺς, σὲ κλινικὲς καὶ σὲ φάρμακα. Μετὰ τὸ τελευταῖο γεγονὸς χάνουν τώρα τὸ παιδί τους ποὺ θὰ κλεισθῆ ἀσφαλῶς σὲ κάποιο ἄσυλο, χάνουν καὶ τὶς ἐλπίδες τους ὅτι θὰ μποροῦσε κάποτε νὰ γιατρευτῆ. Ἀλλὰ ἔχασαν μὲ τὴν ποσκαΐα καὶ ὅλα τὰ ὑπάρχοντά τους. Στὸ ψτωχικό τους εἶχαν τὰ ροῦχα τους, τὰ λίγα ἐπίπλά τους καὶ ἄλλα οἰκιακὰ σκεύη, μιὰ ποσότητα λαδιοῦ ποὺ συνεκέντρωσαν ἀπὸ ἐργασία τὸν ἐφετεινὸ χειμῶνα καὶ 2.000 δρχ. σὲ μετρητά, ποὺ ἐφύλαγαν ἕως ὅτου συγκεντρώσουν κάποιο μεγαλύτερο ποσὸ γιὰ νὰ ἐξοπλήσουν ἕνα χρέος τους. Ὅλα αὐτὰ ἐκάηκαν. Οἱ δύο γέροι ἀπέμειναν μὲ ὅ,τι φοροῦσαν. Δὲν ἔχουν τώρα ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίναι.

Στὸ δράμα τους αὐτὸ νομίζω ὅτι ἀξίζουν κάθε βοήθεια ἐκ μέρους τῶν φιλανθρώπων. Τὰ λίγα χρόνια ζωῆς ποὺ τοὺς ἀπομένουν εἶναι ζήτημα ἐὰν θὰ εἶναι ἀρκετὰ γιὰ νὰ ἐπουλώσουν τὰ ψυχικά τους τραύματα. Θὰ ἦταν ὅμως σκληρὸ γιὰ τὴν κοινωνία μας, ἂν τοὺς ἄφηνε γυμνοὺς καὶ πεινασμένους. Ἐλπίζω ὅτι ὅλοι οἱ φιλάνθρωποι καὶ ἰδίως οἱ Λευκάδιοι ποὺ φημίζονται γιὰ τὴν ἀλληλεγγύη τους, θὰ ἔλθουν ἀρωγοὶ εἰς τὴν δυστυχίαν τοῦ γέροντος Βεργίνη.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν

Μετὰ τιμῆς
ΔΗΜ. ΖΑΚΥΝΘΙΝΟΣ
Βραχνέικα

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΡΙΩΝ ΣΤΑΦΙΔΟΣΥΣΚΕΥΗΣ ΠΑΤΡΩΝ "Η ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑ,,

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ ἡμετέρου συνδέσμου ὅπως σήμερον Τετάρτην καὶ ὥραν 6 μ. μ. προσέλθουν εἰς τὴν αἴθουσαν συνεδριάσεων τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου, πρὸς συγκρότησιν γεν. συνελεύσεως μὲ θέματα:

1) Ἔκθεσις ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς. 2) Λογοδοσία διοικήσεως. 3) ἐκλογὴ ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐντολῇ Διοικήσεως
Ἡ πρόεδρος
Κ. ΚΟΡΙΚΗ
Ἡ γ. γραμματεὺς
ΑΝ. ΒΑΡΘΟΥΛΑΚΗ

ΕΛΛΗΝ. ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22 Ἰανουαρίου
8 μ.μ. κινηματογραφικὴ προβολὴ
ΚΥΡΙΑΚΗ 26 Ἰανουαρίου
Ἀπογευματινὸς μοροφωτικὸς περίπατος εἰς τὸ χωρίον Μέντζαινα. Ὁμιλητὴς ὁ κ. Κώστας Τριανταφύλλου, δικηγόρος—ἱστορικός, περὶ τοῦ ἐκεῖ Βυζαντινοῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας. Ἀναχώρησις ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῆς Λέσχης τὴν 2αν μ. μ. Στάσεις εἰς ΟΤΕ καὶ πλατεῖαν Ὁμονοίας. Ἐπιστροφὴ 6 μ. μ.
Πληροφορίαι καὶ δηλώσεις εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Λέσχης Κορίνθου 255, τηλ. 38–82 καὶ 38–39.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Συλλόγου Ἀλληλοβοηθείας τῶν ἀπανταχοῦ Καλουσιωτῶν ὁ «Ἅγιος Γεώργιος» συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἐπιτίμου μέλους αὐτοῦ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΝ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
Δημοδιδασκάλου

ἀποφασίζει:

1) Νὰ κατατεθῆ στέφανος ἐπὶ τῆς σοροῦ του.

2) Νὰ διαβιβασθοῦν τὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειάν του.

3) Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον νὰ παρακολουθήση τὴν κηδείαν του.

4) Τὸ παρὸν νὰ δημοσιευθῆ εἰς μίαν τῶν ἐν Πάτραις ἐκδιδομένων ἐφημερίδων.

(Ἐκ τοῦ Συλλόγου)

Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΕΙΣ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Τὸ μορφωτικὸν ἐπίπεδον τῆς ἀμερικανικῆς νεολαίας εἶναι ἐξαιρετικῶς ὑψηλὸν

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΟΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ

ΓΙΟΝΚΕΡΣ, (Πολιτεία Νέας Ὑόρκης). Οἱ Ἀμερικανοὶ σπουδασταὶ ἀσχολοῦνται σοβαρώτατα μὲ τὴν μελέτην τῶν ξένων πολιτισμῶν καὶ ἐπιμορφωτικῶν ἐκδηλώσεων, σημειοῦντες ὑψηλὴν σπουδαστικὴν ἐπίδοσιν ἐν προκειμένῳ.

Πρόσθετον ἔνδειξιν περὶ τῶν ἀνωτέρω ἀποτελεῖ ἡ «μεγάλη ἔκπληξις» ποὺ ἐξέφρασε λίαν προφάτως ὁ 17ετὴς προτελειόφοιτος τοῦ ἐν Ἑλλάδι Κολλεγίου Ἀθηνῶν, Κωνσταντῖνος Σαράντης, εἰς ἐνταῦθα συνέντευξίν του, διὰ τὴν πολλὴν ἔφεσιν τῶν Ἀμερικανῶν σπουδαστῶν εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν ἀνωτέραν καὶ ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν.

Ὁ Ἕλλην σπουδαστὴς προσέθεσε: «Ἀναμφιβόλως, ἡ ἀμερικανικὴ νεολαία παρουσιάζει τὸ ὑψηλότερο μορφωτικὸ ἐπίπεδο. Ὑπάρχει ἡ ἐντύπωσις εἰς τὴν Εὐρώπη ὅτι οἱ νέοι τῆς Ἀμερικῆς δὲν παίρνουν εἰς τὰ σοβαρὰ τὴν σχολικὴ ἐργασία των, καὶ δὲν μαθαίνουν τίποτε ποὺ ἀφορᾶ τὰς ἄλλας χώρας. Ἀπ' ἐναντίας, ὅμως, διεπίστωσα ὅτι διαβάζουν, μελετοῦν καὶ συζητοῦν θέματα σχετικὰ μὲ τὴν ἱστορία καὶ τὸν πολιτισμὸ ἄλλων χωρῶν εἰς ἐκτεταμένη κλίμακα. Διδάσκονται ἐπίσης ξένας γλώσσας καὶ ἔτσι μποροῦν πραγματικὰ νὰ συνδιαλέγωνται μὲ τοὺς ξένους».

Ὁ Κωνσταντῖνος Σαράντης εἶναι υἱὸς Ἕλληνος πολιτευομένου καὶ συγκαταλέγεται μεταξὺ 37 ξένων σπουδαστῶν ἀπὸ διαφόρους χώρας, οἱ ὁποῖοι μετέχουν τοῦ 18ου ἐτησίου παγκοσμίου συνεδρίου νεολαίας τῆς γνωστῆς ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος «Κῆρυξ —Βῆμα Νέας Ὑόρκης».

Κατόπιν φιλοξενίας τριῶν ἑβδομάδων ἀπὸ οἰκογένειαν τῆς πόλεως Γιόνκερς, ὁ νεαρὸς Ἕλλην θὰ φιλοξενηθῆ ἀπὸ δύο ἄλλας ἀμερικανικὰς οἰκογενείας καθὼς θὰ ἐπισκέπτεται μὲ ἄλλους ἐκπροσώπους εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Οὐάσιγκτον, τὴν Βοστώνην, τὸ Ρίτσμοντ, τὴν Βιργινίαν καὶ τὰς Νοτίους Πολιτείας.

Ἰδοὺ καὶ μία ἄλλη ἐνδιαφέρουσα παρατήρησίς του: «Ἡ ἐδῶ οἰκογενειακὴ ζωή, τὴν ὁποίαν θεωρῶ πολὺ εὐχάριστη, ὁμοιάζει πολὺ μὲ τηνιδικήμας εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ μόνη διαφορὰ μεταξύ μας ἀφορᾶ τὸ φαγητό. Κατὰ τὰ ἄλλα, ἐκπλήσσομαι συνεχῶς διὰ τὸ πόσο οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ὁμοιάζουν. Αἰσθανόμεθα, σκεπτόμεθα, ἐνεργοῦμε καὶ ἀντιδροῦμε μὲ τὸν ἴδιο τρόπο».

Ὁ Κωνσταντῖνος παρακολουθεῖ μαθήματα Ἀμερικανικῆς Ἱστορίας, γαλλικῆς καὶ ἀγγλικῆς γλώσσης καὶ τέχνης εἰς τὴν σχολὴν Χώλστεντ τῆς Γιόνκερς.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ νεαροῦ Ἕλληνος ἤρχισε μὲ μίαν ἐνημερωτικὴν διάλεξιν ἐπὶ τοῦ ἀμερικανικοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὸ Κολλέγιον «Σάρα Λῶρενς» κατόπιν, δέ, ἡ ἀμερικανικὴ τηλεόρασις παρουσίασε πρὸς τὸν λαὸν τῶν ΗΠΑ τὴν ὁμάδα τοῦ Παγκοσμίου Συνεδρίου Νεολαίας.

Ὁ Κωνσταντῖνος ὑπεγράμμισε ὅτι τόσον αὐτὸς ὅσον καὶ οἱ συνάδελφοί του διεπίστωσαν ὅτι εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὑφίσταται κλῖμα μεγάλης σταθερότητος, παρὰ τὴν συγκλονιστικὴν δολοφονίαν τοῦ Προέδρου Κέννεντυ. «Ἐμεῖς οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος, αἰσθανθήκαμε σοβαρώτατο κλονισμὸ ἀπὸ αὐτὸ τὸ γεγονός. Ὅμως πιστεύομε πὼς ὁ πρόεδρος Τζόνσον θὰ συνεχίση μὲ ἐπιτυχία τὸ ἔργο τοῦ προκατόχου του» εἶπεν ὁ νεαρὸς Ἕλλην.

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὴν χώραν αὐτήν, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν 3ην Ἰανουαρίου, ὁ Κωνσταντῖνος εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἴδῃ ἀρκετὰ πράγματα ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς Νέας Ὑόρκης τὴν ὁποίαν χαρακτηρίζει ὡς «ἐξαιρετικὰ ἐντυπωσιακὴ» βρίσκει ὅτι εἶναι πολὺ μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καθὼς καί ὅτι ἕνας παράξενος ρυθμὸς διέπει τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐργασία σ' αὐτὴν τὴν ἀμερικανικὴ μεγαλούπολι. «Ἡ ζωὴ κυλᾶ ἐξαιρετικὰ γρήγορα» εἶπε.

Ἅμα τῇ λήξει τῶν δραστηριοτήτων ποὺ προβλέπει τὸ πρόγραμμα, ὁ Κωνσταντῖνος θὰ συναντηθῆ καὶ πάλιν μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους 37 ἄλλων χωρῶν εἰς τὸ Κέντρον Ἑρμηνευτικῶν Τεχνῶν «Λίνκολν» εἰς Νέαν Ὑόρκην, ὅπου πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς των εἰς τὰς πατρίδας των οἱ ἀντιπρόσωποι θὰ προβοῦν εἰς μίαν συζήτησιν, ἀνάλυσιν καὶ ἀξιολόγησιν τῶν ἐντυπώσεών των.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΤΑΚΗ ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ
Τὸ ἐν Πάτραις πολιτικὸν Γραφεῖον τοῦ κ. Κατσικοπούλου ἐγκατεστάθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δημ. Βότση 53, τηλ. 35—74 καὶ ἐν Αἰγίῳ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κλ. Οἰκονόμου 52, τηλ. 5—31.

Ὁ ὑποψήφιος βουλευτὴς τῆς
ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ
Κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
θὰ δέχεται τοὺς φίλους του καθ' ἑκάστην εἰς τὸ πολιτικόν του γραφεῖον, ΚΟΡΙΝΘΟΥ καὶ ΜΙΑΟΥΛΗ 51 (γωνία)

ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Καλοῦνται ἅπαντα τὸ μέλη τοῦ τμήματος Πατρῶν εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν σήμερον Τετάρτην καὶ ὥραν 8ην μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Συλλόγου Πατρῶν μὲ θέματα:

1) Λογοδοσία Διοικητικοῦ Συμβουλίου, 2) ἔκθεσις ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, 3) ἔγκρισις προϋπολογισμοῦ 1964, 4) ἀνακοινώσεις, 5) ἀρχαιρεσίαι.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἀπαρτίας ἡ συνέλευσις θὰ ἐπαναληφθῆ τὴν 29ην τρέχοντος εἰς τὸν αὐτὸν τόπον καὶ χρόνον.

Ἐκ τοῦ Συνδέσμου

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
Κ. ΔΡΟΥΚΟΠΟΥΛΟΥ
ἀκαταγώνιστον εἰς τὴν ἐργασίαν του, ἀναλαμβάνει τὴν καλλιτεχνικὴν βιβλιοδέτησιν μὲ εἰδικὸν κλισὲ τοῦ λεξικοῦ ΠΑΠΥΡΟΣ-ΛΑΡΟΥΣ ὡς καὶ παντὸς βιβλίου. Ἐπισκεφθῆτε μας πρὸς τὸ συμφέρον σας

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ
1) ΘΕΙΪΚΗ ΑΜΜΩΝΙΑ, 2) ΝΙΤΡΟΝ ΣΠΙΘΟΥΡΩΤΟΝ
3) ΦΩΣΦΟΡΑ, 4) ΑΜΜΟ—ΦΩΣ
5) ΖΙΖΑΝΙΟΚΤΟΝΟΝ, 6) ΠΑΡΑΘΕΙΟΝ
Παρακαταθήκη καὶ πληροφορίαι
ΣΑΛΟΝΙΚΗΣ — ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΙ
Ἁγίου Νικολάου 46, τηλ. 22—73

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

Χρύσα

Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Ἀτέν

Ὁ σατράπης ταράχθηκε κάτω ἀπὸ τὸ ὄλεμμα αὐτὸ ποὺ ἄφησες καὶ τὸν ἐμαγνήτιζε.

— Ἄκου, μικρούλα μου, τῆς εἶπε. Ὅταν θέλω κι' ἐγὼ νὰ ξεχάσω πὼς εἶμαι Ἀρμοστὴς καὶ νὰ θυμηθῶ πὼς εἶμαι ἄνθρωπος μὲ γούστα κι' ὅταν θέλω νὰ ἱκανοποιήσω τὰ γούστα μου αὐτὰ ἔχω ἕνα μοναχικὸ σπιτάκι ὅπου πηγαίνω.

» Κανένας δὲν τὸ ξέρει.

»Μόνον ἐγὼ καὶ... οἱ φίλοι μου...

»Ἐκεῖ μέσα περνῶ μερικὲς εὐχάριστες ὧρες μακρυὰ ἀπὸ τὰ ὑπουλα ὄλεμματα τῶν γνωστῶν μου.

»Θὰ πᾶμε ἀπόψε μαζὶ ἐκεῖ. Θὰ ἰδῆς τί ὡραία ποὺ θὰ περάσουμε. Θὰ ἔρθῃς λοιπόν;»

Ἡ Ἐσθὴρ σκέφτηκε ὅτι δὲν τὴν συνέφερε νὰ ἀρνηθῆ, γιατὶ μποροῦσε νὰ θυμώση ὁ Στεργιάδης καὶ τότε ὅλα τὰ σχέδια της πήγαιναν χαμένα.

Γι' αὐτό, δίνοντας ἕναν παθητικὸ τόνο στὴ φωνή της, τοῦ ἀπήντησε ψιθυριστά:

— Ἄφοῦ τὸ θέλεις πῶς μπορῶ νὰ σοῦ τὸ ἀρνηθῶ;

Ὁ σατράπης, ποὺ τοῦ ἐκολακεύετο ἔτσι ὁ ἐγωϊσμός του, χαμογέλασε ἱκανοποιημένος.

— Ἄκου λοιπόν, μικρούλα μου, τῆς εἶπε σὲ λίγο. Θὰ κατεβῆς τώρα μόνη σου γιὰ νὰ μὴ φανῆ ὅτι βγαίνουμε μαζύ.

» Ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Ἀρμοστεία, σὲ μιὰ γωνία θὰ ἰδῆς νὰ στέκεται ἕνα πράσινο αὐτοκίνητο.

»Θὰ πῆς στὸ σωφὲρ τ' ὄνομά μου καὶ θὰ μπῆς μέσα νὰ μὲ περιμένῃς.

»Σὲ λίγο θἀρθω κ' ἐγώ.»

Ἡ Ἐσθὴρ τοῦ ἐχαμογέλασε καὶ τοῦ ἐφώναξε φεύγοντας:

— Ὡραιοῦλα, ἀγάπη μου.

***

Ἀφοῦ πέρασε μέσα ἀπὸ πολὺ δαίδαλα σοκκάκια κι' ἀπὸ σκοτεινὰ καλντερίμια, τὸ αὐτοκίνητο σταμάτησε μπροστὰ σὲ μιὰ αὐλόθυρα.

Ὁ σωφὲρ κορνάρισε καὶ ἡ πόρτα ἄνοιξε ἀμέσως, ξαναλείνοντας μόλις τὸ αὐτοκίνητο μπῆκε μέσα στὴν αὐλή.

Ἕνας Τοῦρκος ὑπηρέτης ἔτρεξε ν' ἀνοίξη τὴν πορτίτσα τοῦ αὐτοκινήτου, κάνοντας ἕνα βαθὺ τεμενᾶ στὸν Ἀρμοστή.

— Ἤρθαν, Ἀλῆ; ρώτησε ὁ Στεργιάδης.

—Μάλιστα Πασᾶ μου, ἀπήντησεν ἐκεῖνος καὶ παραμέρισε γιὰ νὰ περάση ὁ σατράπης μὲ τὴν Ἑβραιοπούλα.

Μέσα στὴ μεγάλη αἴθουσα ποὺ μπῆκαν, παχειὰ χαλιὰ ἦσαν ἁπλωμένα στὸ πάτωμα καὶ ἄλλα κρεμόντουσαν στοὺς τοίχους.

Ἕνα μπορούντζινο λυχνάρι μὲ τρία φῶτα ἄναβε σὲ μιὰ γωνιά, φωτίζοντας ἀμυδρὰ τὸ δωμάτιο.

Ἕνα γοητευτικὸ ἡμίφως ἁπλωνόταν παντοῦ, καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα ἦταν βαρεια ἀπὸ ἀκριβὰ